

det nu maatte er overbejst, om man ved anden Lejlighed end ved denne Lov vil komme med et Forslag om Valgdagens Frihed. Hvis den ærede Justitsminister — der har jo været nogen Anledning til det mellem første og anden Behandling — har taget denne Sag under Overvejelse, og hvis den ærede Minister vil erklære, at det er Regeringens Hensigt at komme med et Forslag i den Retning, skal jeg tage mit Forslag tilbage og raade ærede Medlemmer til at stemme for dette Lovforslag, som det foreligger, fordi det dog betegner et Fremstridt, som vi alle ere enige om, skønt kun et ringe Fremstridt. Men hvis den ærede Justitsminister ikke vil erklære, at Regeringen er til Sinds at fremkomme med et saadan Forslag, begriber jeg sandelig ikke, at ærede Medlemmer ikke ved denne Lejlighed ville tilkendegive for Regeringen, at de ville have Valgdagen fri, og at de ikke ville lægge det Pres paa Regeringen, som Folketingets Afstemning, selv under disse meget utaalelige Tilstande, dog altid er. Jeg tillader mig derfor atter at spørge den ærede Justitsminister, om Regeringen er til Sinds at fremkomme med et Forslag om Frihed paa Valgdagen, saa at alle stemmeberettigede med Bøhed kunne komme til at afgive deres Stemme.

Berntsen: Det er vist længe siden, man ved en Sags anden Behandling har hørt en Diskussion, der ligger saa langt borte fra de foreliggende Ændringsforslag og det, hvorom der egentlig er Tale. Jeg skal ikke følge de ærede Herrer paa deres vilde Fantasier om alt, hvad der ligger langt borte fra dette Forslag, alle disse store Betragtninger om hemmelige Aftaler og Alliancer, som det næsten forekommer mig barnagtigt, at ærede Medlemmer kunne blive ved at staa og more sig over Dag ud og Dag ind, allermindst ved denne Sag, hvor den højtærede Justitsminister ved første Behandling erklærede, at det var aabenbar Umandighed, at der forelaa hemmelige Aftaler mellem Regeringen og dette Tings Flertal. Det forekommer mig at være en saadan Afvisning, at de Herrer kunde have sparet sig videre Ulejlighed. Men de Herrer ere nu en Gang hjulde med Fantasier i den Retning, og det kommer formodentlig af, at hvad de Herrer foretage sig her, stadig er præget af storpolitiske Betragtninger. Men det vil jeg lade de Herrer om; jeg skal ikke følge dem paa deres Flugt i den Henseende, jeg skal holde mig til Ændringsforslaget, der foreligger. . . (Ufbrydelse af Berg) . . . Det ærede Medlem fra Kolding mener maatte, at jeg skulde komme tilbage til hans Regne-

bøger, men det forekommer mig, at det blev tilstrækkelig debatteret under den foregaaende Sag; jeg skal overlade baade „Søren Mathiesen“ og „Cramer“ til det ærede Medlem. Jeg vil sige med Hensyn til de Ændringsforslag, her foreligge, at jeg agter at stemme imod dem alle, baade de Ændringsforslag, der ere stillede af de ærede Medlemmer fra Langeland og Ringkjøbing Amts 1ste, som af de ærede Medlemmer for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, Kjøbenhavns 9de og Aarhus Amts 3dje Valgkreds. Hvad angaar de sidste Ændringsforslag har det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (M. S. Larsen) allerede, saa grundig inddegaaet, efter min Formenting, de fleste af Ændringsforslagene, at jeg kan fatte mig tort. Jeg vil kun sige, at hvis man vedtager disse Ændringsforslag, vil det have en stadelig Betydning for mangfoldige Arbejdsmand i den Valgkreds, jeg har den Ære at repræsentere. Det er vel bekendt, at der i den Egn drives en temmelig stor Sukkerindustri; hvis man i den Grad vil forbyde Arbejderne ogsaa om Søndagen at arbejde i denne Virksomhed, vil det kunne blive optaget saare ilde af vedkommende Arbejdere. Det er en mærkværdig Arbejdervenlighed, man her viser. Det er en vel bekendt Sag, at denne Industri kun drives med fuld Kraft i nogle Maaneder af Aaret og da ikke kan standses, saa det vilde være højt mærkeligt at lægge Hindringer i Vejen for den ved at vedtage dette Forslag. Der er endvidere et Ændringsforslag, som jeg har særlig Grund til udtale mig imod; det er Forslaget til en ny § 6, som gaar ud paa udstemme §§ 5 og 7 i den nugældende Helligdagslov af 7de April 1876. Jeg vil kun sige, at alle de Medlemmer, der stemme for dette Forslag, ville ved deres Stemmegivning bidrage til at krænke de danske Skytteforeninger i den Frihed, som Helligdagsloven af 7de April 1876 nu hjemler. Der staar nemlig i den nugældende Lovs § 5 de Ord i Slutningen: „Dog skulle Uvælsker, der tilsigte Uddannelse til Fædrelandets Forsvar, være undtagne fra dette Forbud, naar kun ikke Gudstjenesten derved forstyrres.“ Og det har viist sig, at denne Bestemmelse, der da blev sat ind i Loven af dette Ting i sin Tid paa den Motivering baade fra Udvalget i dets afgivne Betænkning og paa Ordføreren's Motivering her i Tinget, godkendt af den daværende Regering, at den tilsigtede at give Skytteforeninger og Vaabenbrødreforeninger her i Landet en læregen Ret, som ingen andre Foreninger have. Jeg har personlig haft den Glæde at erfare, at denne Bestemmelse har befriet mig af en Politimesters Klør,